[2019] 7 எஸ்.சி.ஆர். 218

இந்திய உச்ச நீதிமன்றம்

கர்நாடக வீட்டுவசதி வாரியம்

எதிர்

கே.ஏ.நாகமணி

(உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண். 4631 / 2019)

2019 –ம் ஆண்டு மே 6–ம் தேதி

முன்னிலை

[மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. உதய உமேஷ் லலித்

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திருமதி.இந்து மல்ஹோத்ரா.]

1986–ம் ஆண்டு நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டம், பிரிவு 21 (ஆ) – தேசிய ஆணையத்தின் அதிகார வரம்பு – நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகளில் இருந்து எழும் மேல்முறையீடு – பிரிவு . 21 (ஆ) – இன் கீழ் மாநில ஆணையத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட ஆணை தேசிய ஆணையத்தின் முன் சீராய்வு மனுவைப் பராமரிப்பது– நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகளின் விளைவாக எழும் மேல்முறையீட்டில் மாநில ஆணையம் பிறப்பித்த ஆணைக்கு எதிராக தேசிய ஆணையத்தின் முன் சீராய்வு மனு பராமரிக்கப்படவில்லை என தீர்ப்புரைக்கப்பட்டது – நிறைவேற்றுதல் மனுவை 'நுகர்வோர்

தகராறின்' தொடர்ச்சி என்று அழைக்க முடியாது – நுகர்வோர் தகராறில் இறுதி ஆணையை அமல்படுத்துவதற்காக நிறைவேற்றப்பட்ட ஆணைகளை, 'நுகர்வோர் தகராறில்' நிறைவேற்றப்பட்ட ஆணைகளாக கருத முடியாது – 21 (ஆ) இன் கீழ் தேசிய ஆணையத்திற்கு வழங்கப்பட்ட சீராய்வு அதிகார வரம்பு மாநில ஆணையத்தின் முன் நிலுவையில் உள்ள அல்லது தீர்க்கப்பட்ட 'நுகர்வோர் தகராறு' தொடர்பாக உள்ளது – எனவே, சீராய்வு மனுவை விசாரிப்பதன் மூலம் தேசிய ஆணையம் ஒரு அதிகார வரம்பில் பிழை செய்துள்ளது.

மேல்முறையீட்டைத் தீர்த்து வைத்து நீதிமன்றம் பின்வருமாறு கூறியது:

1.1 தேசிய ஆணையம் உ.வி.மு.ச. வரம்புக்கு அப்பால் செல்ல முடியாது. உ.வி.மு.ச. கட்டளை 45, விதி 16 நிறைவேற்றுதல் மேல்முறையீடுகளில் சீராய்வுவைத் தடுக்கிறது. ஒரு நிறைவேற்றுதல் மனுவை 'நுகர்வோர் தகராறின்' தொடர்ச்சி என்று அழைக்க முடியாது. ஒரு 'முறையீடு' மற்றும் ஒரு 'நுகர்வோர் சர்ச்சை' வரையறை. 1986–ம் ஆண்டு நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டம்,) 2 (1) (இ) மற்றும் (உ) –இன் கீழ், நிறைவேற்றும் நடவடிக்கைகளை உள்ளடக்கிய ஒரு சட்டப்பொருள் விளக்கத்தை வழங்க முடியாது. நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகளில் ஒரு ஆணை என்பது மாநில ஆணையத்தின் முன் நிலுவையில் உள்ள ஒரு "நுகர்வோர் தகராறில்" ஒரு ஆணை அல்ல.

எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்–புகார்தாரர் தாக்கல் செய்த 'நுகர்வோர் தகராறு' இறுதியாக இந்த நீதிமன்றத்தால் 19.09.2012 தேதியிட்ட தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவின் மூலம் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. ஒரு நிறைவேற்றும் நடவடிக்கையில், நிறைவேற்றுதல் மன்றத்திற்கு உ.வி.மு.ச. கட்டளை XXI – இன் படி ஆணையை 'செயல்படுத்த' மட்டுமே அதிகார வரம்பு உள்ளது.

1.2 சரக்குகள் அல்லது சேவைகளின் மதிப்பு ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் இருந்தால் முறையீடுகள் விசாரிக்க தேசிய ஆணையத்திற்கு அசல் அதிகார வரம்பு உள்ளது; எந்தவொரு மாநில ஆணையத்தின் ஆணைகளுக்கு எதிரான மேல்முறையீடுகளை விசாரிக்க அதிகார வரம்பு; மற்றும் மாநில ஆணையத்தால் நிலுவையில் உள்ள அல்லது முடிவு செய்யப்பட்ட எந்தவொரு "நுகர்வோர் தகராறிலும்" எந்தவொரு மாநில ஆணையத்தின் மேற்பார்வை அதிகார வரம்பு, இது அதிகார வரம்பு இல்லாதது அல்லது மிகைப்படுத்தப்பட்டதன் அடிப்படையில் எதிர்க்கப்படுகிறது. பிரிவு 21 (ஆ) –இன் கீழ் சீராய்வு அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்துதல் தேசிய ஆணையத்தால் மாநில ஆணையத்தின் முன் தாக்கல் செய்யப்பட்ட நுகர்வோர் தகராறுக்கு வறையறுக்கப்பட்டுள்ளது. மாநில ஆணையத்தின் முன் தாக்கல் செய்யப்பட்ட "நுகர்வோர் தகராறு" ஏற்பட்டால் மட்டுமே 1986 –ம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 21 (ஆ)–இன் கீழ் அதிகார வரம்பை தேசிய ஆணையம் செயல்படுத்த முடியும். தேசிய ஆணையம் அதன் மேற்பார்வை அதிகார வரம்பைப பிரிவு 21 (ஆ)–இன் கீழ் பயன்படுத்துகிறது. ஒரு "நுகர்வோர் தகராறில்"

மாநில ஆணையத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட ஆணைகளின் சரியான தன்மை அல்லது வேறுவிதத்தில் அக்கறை கொண்டுள்ளது.

கலாடா பவர் அண்ட் டெலிகம்யூனிகேஷன் லிமிடெட் எதிர் யுனைடெட் இந்தியா இன்சூரன்ஸ் கோ லிமிடெட் & பலர் (2016) 14 SCC 161– குறிப்பிடப்பட்டது.

.

1.3 ஒரு சீராய்வு மனு ஒரு 'மேல்முறையீட்டை' விட குறுகிய நோக்கத்தைக் கொண்டுள்ளது. பொதுவாக, கீழ்நிலை மன்றங்கள் முடிவெடுக்கும் செயல்பாட்டில் சட்டவிரோதமானது, பகுத்தறிவற்றது அல்லது முறையற்றது எனக் கண்டறியப்பட்டால் மட்டுமே சீராய்வு அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்த முடியும்.

பி.எஸ் சாத்தப்பன் (இறந்தவர்) சார்பாற்றுநர் மூலமாக. எதிர் ஆந்திரா வங்கி லிமிடெட் மற்றும் பலர் (2004) 11 SCC 672: [2004] 5 Suppl. எஸ். சி. ஆர் 188; டாட்டோன்பண்ட் கோபால்வராவ் தேவகாடே எதிர் வித்தலராவ் மருதிராவ் ஜனகவல் (1975) 2 SCC 246: [1975] Suppl. எஸ். சி. ஆர் 67; இந்துஸ்தான் பெட்ரோலியம் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட் எதிர் தில்பஹார் சிங் (2014) 9 SCC 78– குறிப்பிடப்பட்டது.

1.4 தேசிய ஆணையத்திற்கு பிரிவு 21 (ஆ)–இன் கீழ் வழங்கப்பட்ட சீராய்வு அதிகார வரம்பு மாநில ஆணையத்தின் முன் நிலுவையில் உள்ள அல்லது தீர்க்கப்பட்ட 'நுகர்வோர் தகராறு' தொடர்பாக உள்ளது. நுகர்வோர் தகராறு, இந்த வழக்கில், ஏற்கனவே

இந்த நீதிமன்றத்தால் 19.09.2012 தேதியிட்ட தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவின் மூலம் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. இந்த நீதிமன்றம் பிறப்பித்த இறுதி ஆணையை நிறைவேற்றியதிலிருந்து இரண்டாவது சுற்று வழக்கு வெளிவந்தது

1.5 1986 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 25, மாவட்ட மன்றம், மாநில ஆணையம் அல்லது தேசிய ஆணையத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட ஆணைகளை அமல்படுத்துவதைப் பற்றி வழங்குகிறது. நிறைவேற்றுதல்த்திற்காக நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு ஆணை, 'நுகர்வோர் தகராறில்' ஒரு ஆணையாக இருக்காது, ஏனெனில் இது இறுதியாக மேல்முறையீட்டு மன்றத்தால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது, இது தரப்பினர்களின் உரிமைகள் மற்றும் கடமைகளை உறுதியாக தீர்மானித்துள்ளது.

1.6 நிறைவேற்று நடவடிக்கைகளின் தன்மை நுகர்வோர் முறையீட்டின் தீர்ப்புக்கான நடவடிக்கைகளின் தன்மையிலிருந்து பெரும் வேறுபட்டது. நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகள் தன்னாட்சியான நடவடிக்கைகள் ஆகும். நுகர்வோர் தகராறில் இறுதி ஆணையை அமல்படுத்துவதற்காக நிறைவேற்றப்பட்ட ஆணைகளை, 'நுகர்வோர் தகராறில்' நிறைவேற்றப்பட்ட ஆணைகளாக கருத முடியாது.

1.7 நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகள் ஒரு வழக்கில் நடவடிக்கைகள் என்றாலும், அசல் வழக்கின் தொடர்ச்சியாக கருதப்பட முடியாது. நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகள் என்பது ஆணையை நிறைவேற்றுவதற்கான தனி மற்றும் தன்னாட்சியான நடவடிக்கைகள் ஆகும். உரிமைகோரல் அல்லது தகராறின் தகுதிகள், நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகளின் போது பரிசீலிக்கப்பட முடியாது.

குண்டுபள்ளி ராம சுப்பையா எதிர் குண்டுபள்ளி ராஜம்மா ***ஏ. ஐ. ஆர் 1988 ஏ. பி 226;*** *மசோமத் நர்மதா தேவி மற்றும் ஒருவர் எதிர் நந்தன் சிங் மற்றும் ஒருவர்* ***ஏஜஆர் 1987 பாட் 33*** **– ஏற்கப்பட்டது.**

டோக்கு புஷையா எதிர். கத்ரகட்டா ராமகிருஷ்ணையா மற்றும் பலர் ***[1963] 2 எஸ். சி. ஆர் 499;*** *சத்குரு கட்டுமான நிறுவனம் பிரைவேட் லிமிடெட். லிமிடெட் மற்றும் ஒருவர் எதிர் கிரேட்டர் பம்பாய் கூட்டுறவு வங்கி லிமிடெட்* ***2007 (3) எம்எச்எல்ஜே 843;*** *ரகுநாத் ஆர். ஷிங்கேட் எதிர் ஜெயந்த் கஜானன் பதக் மற்றும் பலர்.* ***2011 (6) எம்எச்எல்ஜே 799;*** *தி/ள். பர்ஷவா ப்ராபர்டீஸ் லிமிடெட் எதிர் ஏ.கே.. போஸ்* ***ஏஜஆர் 1979 பாட் 308*** **– குறிப்பிடப்பட்டது.**

1.8 மாநில ஆணையம் மேல்முறையீட்டில் உறுதிசெய்யப்பட்ட ஆணைக்கு எதிராக சீராய்வு மனுவை தாக்கல் செய்ய பிரிவு 21 இன் கீழ் எந்த தீர்வும் வழங்கப்படவில்லை. மாநில ஆணையம் நிறைவேற்றிய ஆணைக்கு எதிராக தேசிய ஆணையத்தின் முன்

சீராய்வு மனுவை தாக்கல் செய்ய பிரிவு 21 (பி) அதிகாரம் வழங்கவில்லை.

1.9 தேசிய ஆணையம் சீராய்வு மனுவை பிரிவு 21 (ஆ) –இன் கீழ் விசாரித்ததன் மூலம் நிறைவேற்றும் நடவடிக்கைகளில் ஒரு அதிகார வரம்பில் தவறு செய்தது. மாநில ஆணையத்தின் முன் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மேல்முறையீட்டிற்கு எதிராக மேல்முறையீடு– வாரியத்தால் மேல்முறையீடு தாக்கல் செய்யப்பட்டது, மேலும், தேசிய ஆணையம் 19.11.2012 தேதியிட்ட இந்த நீதிமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட ஆணையை மாற்றியமைத்தது, இதில் இந்த நீதிமன்றம் ஆண்டிற்கு 18% வட்டி செலுத்த வாரியத்திற்கு ஆணையிட்டது. அசல் தொகையில் ரூ. 2,67,750/– (இதில் ரூ. 3, 937 ஆரம்பத்தில் வாரியத்தால் கழிக்கப்பட்டது) தேசிய ஆணையம் ரூ.3,937/– இரண்டு முறை, முதலில் அதை ரூ. 2,67,750/– மற்றும் அதற்குப் பிறகு 18% வட்டி விகிதத்தில் ரூ. 3, 937/–, இது இரட்டைக் கட்டணமாக இருக்கும்.

1.10. மாநில ஆணையத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட ஆணைக்கு எதிராக நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகளில் இருந்து எழும் மேல்முறையீட்டில் ஒரு சீராய்வு மனு செயல்படுத்தப்படாது என்ற அடிப்படையில். தேசிய ஆணையத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட ஆணையை நியாயமாக நீக்கறவு செய்த உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு உறுதிசெய்யப்பட்டது

வழக்குச் சட்டக் குறிப்பு

[1963] 2 எஸ். சி. ஆர் 499	குறிப்பிடப்பட்டது	பத்தி 3.4
[2004] 5 சப் எஸ்.சி.ஆர் 188	குறிப்பிடப்பட்டது	பத்தி 6.1
(2016) 14 எஸ். சி. சி 161	குறிப்பிடப்பட்டது	பத்தி 6.2
[1975] சப் எஸ். சி. ஆர் 67	குறிப்பிடப்பட்டது	பத்தி 6.3
(2014) 9 எஸ். சி. சி 78	குறிப்பிடப்பட்டது	பத்தி 6.4
2007 (3) எம்எச்எல்ஜே 843	குறிப்பிடப்பட்டது	பத்தி 7.4
2011 (6) எம்எச்எல்ஜே 799	குறிப்பிடப்பட்டது	பத்தி 7.4
ஏஐஆர் 1979 பாட் 308	குறிப்பிடப்பட்டது	பத்தி 7.4
ஏஐஆர் 1988 ஏபி 226	ஏற்கப்பட்டது	பத்தி 7.7
ஏஐஆர் 1987 பாட் 33	ஏற்கப்பட்டது	பத்தி 7.7

உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு அதிகாரவரம்பு : உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு எண்.4631/2019.

டெல்லி உயர்நீதிமன்றத்தின் 13.11.2018 தேதியிட்ட நீ.பே. ம.எண். 1746/2018 தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவிலிருந்து எழுகிறது.

மேல்முறையீட்டாளருக்காக திரு.ஷைலேஷ் மடியால், திரு மிரிகங்க் பிரபாகர், திரு.சுதன்ஷுபிரகாஷ் ஆகிய வழக்கறிஞர்கள் முன்னிலை ஆனார்கள்.

எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்–நேர்வரு தரப்பினராக முன்னிலை ஆனார்

இந்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பானது மாண்புமிகு நீதியரசர் திருமதி.இந்து மல்ஹோத்ரா அவர்களால் பகரப்பட்டது.

அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

1. தற்போதைய உரிமையியல் மேல்முறையீடு, நுகர்வோர் தகராறில் மாநில ஆணையம் பிறப்பித்த உத்தரவின் மூலம் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் – முறையீடுதாரரின் செயல்பாட்டின் விளைவாக எழுகிறது. 1986–ம் ஆண்டு நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டம், 1986 (இங்கு "1986 சட்டம்" என்று குறிப்பிடப்பட்ட பிறகு) பிரிவு 21(ஆ) இன் கீழ் ஒரு சீராய்வு மனுவை தேசிய ஆணையத்தின் தகராறு

நிவர்த்தி ஆணையத்தின் முன் ("தேசிய ஆணையம்" என இதன்பிறகு குறிப்பிடப்படும்) மாநில ஆணையத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு ஆணைக்கு எதிராக. நிலைக்கத்தக்கதா என்பது பரிசீலனைக்கு எழுந்துள்ளது.

2. தற்போதைய அதிகார வரம்பு பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டுள்ள வழக்கின் பொருண்மை பின்வருமாறு:

2.1 எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் – பெங்களூரில் உள்ள கெங்கேரியில் சுயநிதி வீட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் HIG–B பிளாட் ஒதுக்குவதற்கு புகார்தாரர் விண்ணப்பித்தார். மேல்முறையீட்டாளர் – கர்நாடக வீட்டுவசதி வாரியம் (இனிமேல் 'வாரியம்' என்று குறிப்பிடப்படும்) 25.03.1992 தேதியிட்ட கடிதத்தைப் மூலம். பிளாட் எண். 116, முதல் மாடியில் பி வகை, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் – புகார்தாரருக்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. வாரியம் 23.04.1992 தேதியிட்ட தற்காலிக ஒதுக்கீடு கடிதத்தை வழங்கியது, அந்த குடியிருப்பின் விலை ரூ. 3,15,000 எனக் குறிப்பிடப்பட்ட தவணைகளில் செலுத்த வேண்டும்.

எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் – புகார்தாரர் நான்கு தவணைகளில் வைப்பீடு செய்த மொத்தத் தொகை ரூ.2,67,750 என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டப் பகுதியாகும்.

2.2 வாரியம் 24.06.1995 தேதியிட்ட கடிதத்தின் மூலம் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் – புகார்தாரருக்கு தற்காலிக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட முந்தைய அடுக்குமாடி குடியிருப்புக்குப் பதிலாக மற்றொரு அடுக்குமாடி குடியிருப்பு ஒதுக்கப்பட்டது. எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் – முறையீடுதாரருக்கு அந்த குடியிருப்பின் விலை ரூ. 5,90,000 என தெரிவிக்கப்பட்டது. அவர் வாரியம் கோரிய இறுதி விலையைச் செலுத்தத் தயாராக இல்லாததால் அவர் வைப்பீடு செய்த தொகையைத் திரும்பப் தரக் கோரினார்.

2.3 வாரியம் ரூ. 3,937 கழித்த பிறகு ரூ. 2,63,813 எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் – புகார்தாரருக்கு வைப்பீடு செய்யப்பட்டது.

2.4 எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் – புகார்தாரர், கழிக்கப்பட்ட தொகையைத் திரும்பப் பெறுமாறு வாரியத்திடம் ஒரு பிரதிநிதித்துவம் செய்தார், மேலும் ஒவ்வொரு தவணையையும்

செலுத்திய நாளிலிருந்து, பணத்தைத் திரும்பப்பெறும் தேதி வரை வைப்பீடு செய்யப்பட்ட முழுத் தொகைக்கும் ஆண்டிற்கு 27% வட்டியும் வேண்டும் எனக் கோரினார்.

ஆயினும், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் – புகார்தாரரின் கோரிக்கையை ஏற்க வாரியம் மறுத்துவிட்டது.

2.5 எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் – புகார்தாரார் 1986–ம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 2(1) (இ)(iii)– இன் கீழ் சேவையின் குறைபாட்டைக் கூறி பெங்களூரு மாவட்ட நுகர்வோர் தகராறுகள் தீர்வு மன்றத்தில் நுகர்வோர் முறையீட்டைப் பதிவு செய்து, இழப்பீடு கேட்டு வேண்டுரை செய்தார்.

21.12.2006 தேதியிட்ட மாவட்ட மன்றத்தின் ஆணை, முறையீட்டை அனுமதித்து, ரூ. 2,67,750, அந்தந்த தவணைகள் வைப்பீடு செய்யப்பட்ட நாளிலிருந்து, நிறைவேறும் தேதி வரை வைப்பீடு செய்யப்பட்ட தொகைக்கு ஆண்டிற்கு 12% வட்டியுடன் செலுத்துமாறு ஆணையிட்டது. மேலும், ரூ. 3,937 –ஐ திருப்பி அளிக்குமாறு வாரியத்துக்கு உத்தரவிடப்பட்டது. எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் – புகார்தாரர்.

ஆணை வந்த நாளிலிருந்து 45 நாட்களுக்குள் தொகையை செலுத்த வேண்டும் என்றும் உத்தரவிடப்பட்டது.

2.6 21.12.2006 தேதியிட்ட ஆணையின்படி மாவட்ட மன்றம் வழங்கிய இழப்பீட்டில் திருப்தி அடையாததால், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் – புகார்தாரர். கர்நாடகா மாநில நுகர்வோர் தகராறுகள் குறைதீர் ஆணையம், பெங்களூரில் மேல்முறையீடு எண். 166/2007 மூலம் மேல்முறையீடு செய்தார்.

06.02.2007 தேதியிட்ட ஆணையின்படி மாநில ஆணையம், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் – புகார்தாரரின் மேல்முறையீட்டை தள்ளுபடி செய்தது.

2.7 எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் – புகார்தாரர் தேசிய ஆணையத்தின் முன் சீராய்வு மனு எண். 1839/2007 –ஐ தாக்கல் செய்தார்.

தேசிய ஆணையம் 04.08.2011 தேதியிட்ட ஆணையின்படி சீராய்வு மனுவை தள்ளுபடி செய்து, மாவட்ட மன்றம் பிறப்பித்த ஆணையை உறுதி செய்தது.

2.8 எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் – புகார்தாரர் சி.அ.ம (உரிமையியல்) எண். 35226 – 35227 / 2011–ஐ இந்த நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்தார், அது அனுமதிக்கப்பட்டது மற்றும் தேசிய ஆணையம் பிறப்பித்த ஆணை ரத்து செய்யப்பட்டது. இந்த நீதிமன்றம் 19.09.2012 தேதியிட்ட தீர்ப்பு மற்றும் ஆணையின்படி, மேல்முறையீட்டாளர் – வாரியம் வைப்பீடு செய்யப்பட்ட தொகை ரூ. 2,67,750 –க்கு வைப்பீடு செய்யப்பட்ட நாளிலிருந்து செயல்படும் தேதி வரை ஆண்டிற்கு 18% வட்டி செலுத்த வேண்டும் என்று ஆணையிட்டது; வாரியத்தால் பிடித்தம் செய்யப்பட்ட ரூ.3,937 திரும்ப செலுத்தவும் ரூ. 50,000 சேவை குறைபாட்டிற்கான இழப்பீடு மற்றும் ரூ. 20,000 வழக்குச் செலவுக்காக எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் – புகார்தாரருக்கு வழங்க ஆணையிட்டது. ஆணையின் செயல்பாட்டு பகுதி குறிப்புக்காக கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:

> "மேற்கூறிய காரணங்களுக்காக, நாங்கள் மேல்முறையீடுகளை அனுமதிக்கிறோம் மற்றும் கீழ்காணும் ஆணையை பிறப்பிக்கிறோம்:

(i) எதிர்மேல்முறையீட்டாளர், மேல்முறையீட்டு மேல்முறையீட்டாளருக்கு ரூ.2,67,750/–க்கு அந்த வைப்பீடு தேதியிலிருந்து தொகையைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கான தேதிவரை ஆண்டுக்கு 18% வட்டி விகிதத்தில் திருப்பிச் செலுத்தவும் மேலும் ரூ.3,937 திரும்ப செலுத்துமாறு நுகர்வோர் மன்றம் ஆணையிட்டவாறு உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது.

(ii) எதிர்மேல்முறையீட்டாளர், மேல்முறையீட்டாளர் புகார்தாரருக்கு மேலும் ரூ.50,000/–ஐ அவர்களின் சேவையில் உள்ள குறைபாட்டிற்கு இழப்பீடாக வழங்குமாறு உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது.

(iii) எதிர்மேல்முறையீட்டாளர், மேல்முறையீட்டாளர்–புகார்தாரருக்கு அவர் தொடுத்த வழக்குச் செலவுக்காக ரூ. 20,000/–ஐ செலுத்துமாறு உத்தரவிடப்பட்டுள்ளார்.

19.09.2012 தேதியிட்ட தீர்ப்பு மற்றும் ஆணையின்படி இந்த நீதிமன்றத்தால் 'நுகர்வோர் தகராறு' இறுதியாக தீர்க்கப்பட்டு, அது தரப்பினர்களின் உரிமைகள் மற்றும் கடமைகளை அறுதியாக தீர்மானித்தது.

2.9 எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் – புகார்தாரர் கோரிய தொகையான ரூ.3,58,749 –ற்கு நீதிமன்றம் பிறப்பித்த 19.09.2012 தேதியிட்ட ஆணையை நிறைவேற்றுவதற்காக மாவட்ட மன்றத்தில் நிறைவேற்று விண்ணப்ப எண். 2/2014 ஐ எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் – முறையீடுதாரர் தாக்கல் செய்தார். இரு தரப்பினரும் மாவட்ட மன்றத்தின் முன் கணக்கீட்டு குறிப்பாணையை சமர்ப்பித்தனர். எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் – புகார்தாரர் தாக்கல் செய்த கணக்கீட்டு குறிப்பாணை ஓரளவு சரியானது என்று மாவட்ட மன்றம் 16.09.2014 தேதியிட்ட ஆணையின் மூலம் முடிவு செய்தது.மேல்முறையீட்டாளர் – வாரியம் கூடுதலாக ரூ. 1,07,057 செலுத்தப் பணிக்கப்பட்டது.

09.09.2014 தேதியிட்ட ரூ 1,07,057– கேட்பு வரைவோலையின் மூலம் வாரியம் ஆணையை நிறைவேற்றியது.

2.10 . 16.08.2014 தேதியிட்ட ஆணையை எதிர்த்து, 1986–ம் ஆண்டு சட்டத்தின் 15 வது பிரிவின் கீழ், நிறைவேற்றுதல் மேல்முறையீட்டு எண். 1238/2014 எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் – புகார்தாரரால் தாக்கல் செய்யப்பட்டது.

மாநில ஆணையம் 01.03.2016 தேதியிட்ட ஆணையின்படி, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் – புகார்தாரர் தாக்கல் செய்த மேல்முறையீட்டை அனுமதித்து, நி.ம எண். 2/2014– இல் மாவட்ட மன்றம் பிறப்பித்த 16.08.2014 தேதியிட்ட ஆணையை நீக்கறவு செய்தது. வாரியத்தால் ஏற்கனவே செலுத்தப்பட்ட 2,67,750, முதலில் வட்டிப் பகுதிக்கும் பின்னர் அசல் தொகைக்கும் ஒதுக்கப்படும். இந்த உத்தரவிற்கு இணங்க புதிய கணக்கீடு செய்வதற்காக மாநில ஆணையம் இந்த விஷயத்தை மாவட்ட மன்றத்திற்கு அனுப்பியது.

2.11 மாநில ஆணையத்தின் உத்தரவால் குறைவுற்று, மேல்முறையீட்டாளர் – வாரியம் 1986–ம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 21(b)–இன் கீழ் தேசிய ஆணையத்தின் முன் சீ.ம எண். 1362/2016. சீராய்வு மனுவைத் தாக்கல் செய்தது.

மேல்முறையீட்டாளர் – வாரியத்தால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட சீராய்வு மனுவின் நிலைத்தன்மையை எதிர்க்க இ.வி. எண். 299/2017 ஐ எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் – புகார்தாரர் தாக்கல் செய்தார்.

வாரியத்தால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட சீராய்வு மனு 10.02.2017 தேதியிட்ட ஆணையின்படி அனுமதிக்கப்பட்டது. எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் – புகார்தாரர் எடுத்த நிலைப்பாடு தகுதியற்றது என நிராகரிக்கப்பட்டது.

2.12 எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் – புகார்தாரர் இ.வி. எண். 299/2017–இல் எம்.ஏ எண். 281/2017 ஐ ஒரு பேராயத்துக்கு பரிந்துரைக்கவும், மற்றும் 10.02.2017 தேதியிட்ட ஆணையை செல்லாது என அறிவிக்க எம்.ஏ எண். 282/2017– ம் தாக்கல் செய்யப்பட்டது.

தேசிய ஆணையம் 02.02.2018 தேதியிட்ட ஆணையின்படி, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் – புகார்தாரர் தாக்கல் செய்த விண்ணப்பங்களை நிராகரித்தது.

2.13 தேசிய ஆணையம் பிறப்பித்த 10.02.2017 மற்றும் 02.02.2018 தேதியிட்ட ஆணைகளால் குறைவுற்று, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் – புகார்தாரர், டெல்லி உயர் நீதிமன்றத்தில் நீதிப்பேராணை மனு (உரிமையியல்) எண். 1746/ 2018 ஐ தாக்கல் செய்தார்.

தில்லி உயர் நீதிமன்றம் 13.11.2018 தேதியிட்ட எதிர்ப்பிற்குள்ளானத் தீர்ப்பைப் பயன்படுத்தி, தேசிய ஆணையம் பிறப்பித்த ஆணைகளை நீக்கறவு செய்தது, மேலும் மாநில ஆணையம் நிறைவேற்றும் நடைமுறைகளில் இயற்றப்பட்ட ஆணைக்கு எதிரான மறுசீராய்வு மனுவை விசாரிக்க தேசிய ஆணையத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை என்று கூறியது. நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகளின் தன்மை நுகர்வோர் தகராறு தீர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகளில் இருந்து வேறுபட்டது என்று கருதப்பட்டது. ஒரு நிறைவேற்று மனுவில் நிறைவேற்றப்பட்ட ஆணை, அதன் சீராய்வு அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்தி தேசிய ஆணையத்தின் முன் ஒரு எதிர்ப்பிற்கு ஏற்றதாக இல்லை.

2.14 13.11.2018 தேதியிட்ட தில்லி உயர் நீதிமன்றம் பிறப்பித்த உத்தரவால் குறைவுற்று, மேல்முறையீட்டாளர் தற்போதைய மேல்முறையீட்டைத் தாக்கல் செய்தார்.

3. மேல்முறையீட்டாளருக்கான கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் பின்வருமாறு சமர்பித்தார்:

3.1 1986–ம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 21(ஆ)– இன் கீழ் தேசிய ஆணையத்தின் முன் சீராய்வு மனு நிலைநிற்கத்தக்கது . தேசிய ஆணையத்தின் சீராய்வு அதிகார வரம்பு பரந்தது, மேலும் மாநில ஆணையங்களின் முன் நடக்கும் அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் உள்ளடக்கும் நோக்கம் கொண்டது.

3.2 பிரிவு 21(ஆ) இன் நோக்கம், மாநில ஆணையத்தின் மீது தேசிய ஆணையத்திற்கு சீராய்வு அதிகார வரம்பைத் தெளிவாக வழங்குவதாகும். பிரிவு 21(ஆ) இன் கீழ் உள்ள குறிப்பு ஒரு நுகர்வோர் தகராறில் முன் நிலுவையில் உள்ள அல்லது ஏதேனும் மாநில ஆணையத்தால் முடிவு செய்யப்பட்ட ஆணைகளைப் பற்றியது.

3.3 1986–ம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 21(ஆ) இன் கீழ் "நுகர்வோர் தகராறு" என்ற சொற்றொடர் 1986–ம் ஆண்டு சட்டத்தின் கீழ் எழும் எந்தவொரு சர்ச்சையையும் குறிக்க வேண்டும்.

3.4 நிறைவேற்றுதல் நடைமுறைகள் அசல் நடவடிக்கைகளின் தொடர்ச்சியாகும், அதாவது அது ஒரு நுகர்வோர் முறையீடு.

இது சம்பந்தமாக இந்த நீதிமன்றத்தின் ***டோக்கு பூஷய்யா எதிர் கத்ரகடா ராமகிருஷ்ணய்யா & பலர்***. என்ற வழக்கின் தீர்ப்பின் மீது சாரப்பட்டது.

4. மறுபுறம், நேரில் முன்னிலையான எதிர்மேல்முறையீட்டாளர், மற்றவர்களுக்கு இடையே வாதிட்டார்:

4.1 1986–ம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 21(ஆ) இன் கீழ், நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகளில் பிறப்பிக்கப்பட்ட மாநில ஆணையத்தின் ஆணைக்கு எதிராக மறு சீராய்வு மனு நிலைநிற்கத்தக்கதல்ல.

4.2 எதிர்ப்பிற்குள்ளான தீர்ப்பு தலையிடுவதற்கு தகுதியற்றது.

4.3 1986–ம் ஆண்டு நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டம், பிரிவு 3, சட்டத்தின் வகைமுறைகள் கூடுதலான ஒன்று, மேலும் நடைமுறையில் உள்ள வேறு எந்தச் சட்டத்தின் வகைமுறைகளையும் அது மதிப்பிழக்க செய்யவில்லை. எனவே, தேசிய ஆணையம் உ.வி.மு.ச. வரம்புக்கு அப்பால் செல்ல முடியாது. உ.வி.மு.ச. கட்டளை 45 விதி 16 –இன் கீழ்

நிறைவேற்றுதல் மேல்முறையீடுகளில் சீராய்வு தடை செய்யப்பட்டுள்ளது.

4.4 ஒரு நிறைவேற்றுதல் மனுவை 'நுகர்வோர் தகராறின்' தொடர்ச்சியாகக் கூற முடியாது. பிரிவு 2(1)(இ) மற்றும் (உ) – இன் கீழ் உள்ள 'முறையீடு' மற்றும் 'நுகர்வோர் தகராறு' ஆகியவற்றின் வரையறை நிறைவேற்றுதல் நடைமுறைகளை உள்ளடக்கிய ஒரு சட்டப் பொருள் விளக்கத்தை கொடுக்க முடியாது.

4.5 மாநில ஆணையத்தின் முன் நிலுவையில் உள்ள "நுகர்வோர் தகராறில்" நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகளுக்கான ஆணை அல்ல. 19.09.2012 தேதியிட்ட தீர்ப்பு மற்றும் ஆணையின்படி, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் – புகார்தாரர் தாக்கல் செய்த "நுகர்வோர் தகராறு" இறுதியாக இந்த நீதிமன்றத்தால் தீர்வுக்காணப்பட்டது.

4.6 ஒரு நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கையில், கட்டளை–XXI உ.வி.மு.ச. இன் படி மட்டுமே ஆணையை 'நிறைவேற்றும்' மன்றத்திற்கு நிறைவேற்ற அதிகார வரம்பு உள்ளது.

5. நாங்கள் இரு தரப்பினரையும் கேட்டுள்ளோம் மற்றும் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மனுக்கள் மற்றும் எழுத்துப்பூர்வ சமர்ப்பிப்புகளையும் ஆய்வு செய்துள்ளோம்.

6. தற்போதைய மேல்முறையீட்டில் நாங்கள் பரிசீலிக்க எழும் பிரச்சினை என்னவென்றால், நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கையில் எழும் மேல்முறையீட்டில் மாநில ஆணையம் பிறப்பித்த ஆணைக்கு எதிராக தேசிய ஆணையம் முன்பு 1986 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 21(ஆ) –இன் கீழ் ஒரு சீராய்வு மனு நிலைநிற்கத்தக்கதா என்பதுதான்..

6.1 சீராய்வு மனுவை தாக்கல் செய்வதற்கான உரிமை, மேல்முறையீடு போன்றது, சட்டத்தால் வழங்கப்பட்ட உரிமையாகும் (பார்க்க: ***சாத்தப்பன் (இறந்தவர்) சட்டவாரிசுகள் மூலம் . எதிர். ஆந்திரா வங்கி லிமிடெட் மற்றும் மற்றவர். (2004) 11 SCC 672***). சட்டப்பூர்வ அங்கீகாரம் இல்லாத நிலையில், சீராய்வு தாக்கல் செய்ய உள்ளார்ந்த உரிமை இல்லை.

பிரிவு 21–இன் கீழ் தேசிய ஆணையத்தின் அதிகார வரம்பைக் குறிப்பிடுகிறது, இது இங்கே மீண்டும் தருவிக்கப்பட்டுள்ளது:

"21. தேசிய ஆணையத்தின் அதிகார வரம்பு. –

இந்தச் சட்டத்தின் மற்ற விதிகளுக்கு உட்பட்டு, தேசிய ஆணையம் அதிகார வரம்பைக் கொண்டுள்ளது– .

(அ) நிலைநிறுத்த –

(i) பொருட்கள் அல்லது சேவைகளின் மதிப்பு மற்றும் இழப்பீடு ஏதேனும் இருந்தால், ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் இருக்கும் முறையீடுகள்; மற்றும்

(ii) மாநில ஆணையத்தின் ஆணைகளுக்கு எதிரான மேல்முறையீடுகள்; மற்றும்

(ஆ) எந்தவொரு நுகர்வோர் தகராறுக்கும் முன் நிலுவையில் உள்ள அல்லது எந்த மாநில ஆணையத்தால் முடிவு எடுக்கப்பட்டாலும், அது போன்ற மாநில ஆணையம் சட்டப்படி தனக்கு வழங்கப்படாத அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்தியதாக அல்லது அவ்வாறு வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்தத் தவறியிருந்தால், அல்லது அதன் அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்துவதில் சட்ட விரோதமாக அல்லது பொருள்சார் விதிமீறலுடன் செயல்பட்டிருக்க வேண்டும் என தேசிய ஆணையத்திற்குத் தோன்றினால்,அதற்கான பதிவேடுகளை அழைத்து உரிய ஆணைகளை பிறப்பித்தல்.

(வலியுறுத்தப்பட்டது)

தேசிய ஆணையம்:

(i) பொருட்கள் அல்லது சேவைகளின் மதிப்பு ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் இருக்கும் முறையீடுகளை விசாரிப்பதற்கான அசல் அதிகார வரம்பு;

(ii) எந்த ஒரு மாநில ஆணையத்தின் ஆணைகளுக்கு எதிராக மேல்முறையீடு செய்வதற்கான அதிகார வரம்பு; மற்றும்

(iii) அதிகார வரம்பில் குறையோடு அல்லது அதிகப்படியான அடிப்படையில் எதிர்க்கப்பட்ட எந்தவொரு "நுகர்வோர் தகராறு" நிலுவையில் உள்ள அல்லது மாநில ஆணையம் தீர்மானித்த மாநில ஆணையத்தின் மீதான மேற்பார்வை அதிகார வரம்பு.

6.2 மாநில ஆணையத்தின் முன் தாக்கல் செய்யப்பட்ட நுகர்வோர் தகராறுக்கு தேசிய ஆணையத்தின் சீராய்வு அதிகார வரம்பு பிரிவு 21(ஆ)–இன் கீழ் வரையறுக்கப்பட்ட அளவில் மட்டுமே உள்ளது ***(பார்க்க: கல்லாட பவர் அண்ட் டெலிகம்யூனிகேஷன் லிட். எதிர் யுனைடட் இந்தியா இன்சுரன்ஸ் கம். அண்ட் மற்றவர்கள். 2014 எஸ்.சி.சி 161).*** 1986–ம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 21(ஆ)–இன் கீழ் மாநில ஆணையத்தின் முன் தாக்கல் செய்யப்படும் "நுகர்வோர் தகராறு" வழக்கில் மட்டுமே தேசிய ஆணையத்தால் அதிகாரவரம்பு செயல்படுத்தப்படும். தேசிய ஆணையம் அதன் பிரிவு 21(ஆ)–இன் கீழான மேற்பார்வை அதிகார வரம்பில் "நுகர்வோர் தகராறில்" மாநில

ஆணையம் பிறப்பித்த ஆணைகளின் சட்டத்தன்மையைப் பற்றி மட்டுமே கவனம் கொண்டுள்ளது.

6.3 சீராய்வு மனுவானது 'மேல்முறையீட்டை' விட குறுகிய நோக்கத்தைக் கொண்டுள்ளது.

தத்தோன்பந்த் கோபால்வராவ் தேவகத்தே எதிர் வித்தல்ராவ் மாருதிராவ் ஜனகாவல் (1975)2 எஸ்.சி.சி 246 –இல் இந்த நீதிமன்றம் "மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு" மற்றும் "சீராய்வுஅதிகார வரம்பு" ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான வேறுபாட்டை பின்வருமாறு விவாதித்தது:

> "2. 'மேல்முறையீடு' மற்றும் 'சீராய்வு' ஆகியவை இந்திய சட்டங்களில் பொதுவான பயன்பாட்டின் வெளிப்பாடுகள் மற்றும் 'மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு' மற்றும் 'சீராய்வு அதிகார வரம்பு' ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான வேறுபாடு நன்கு வரையறுக்கப்படவில்லை என்றாலும் நன்கு அறியப்பட்டதாகும். சாதாரணமாக, மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு என்பது, சட்டம் மற்றும் பொருண்மை போன்றவற்றின் சீராய்வுவை உள்ளடக்கியது மற்றும் பாதிக்கப்பட்ட ஒருவரால் அது செயல்படுத்தப்படக் கூடியது. எவ்வாறாயினும், அத்தகைய

அதிகார வரம்பு சில வகைகளில் உதாரணமாக உரிமையியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் கீழ் இரண்டாவது மேல்முறையீட்டு வழக்கில் சில மாநிலங்களில் சில வாடகைச் சட்டங்களின் கீழ் செய்யப்பட்டுள்ளது. சாதாரணமாக, மீண்டும், சீராய்வு அதிகார வரம்பு என்பது கண்காணிப்பு அதிகாரத்திற்கு ஒப்பானது மற்றும் சில சமயங்களில் அது ஒரு தரப்பினரால் செயல்படுத்தப்படாமல் கூட பயன்படுத்தப்படலாம். சீராய்வு அதிகார வரம்பை வழங்குவது பொதுவாக சட்டத்தின்படி, தீர்ப்பாயங்களை அவற்றின் அதிகார வரம்புகளுக்குள் திருத்தியமைக்கும் தீர்ப்பாயத்திற்குக் கீழ்ப்படுத்துதல் போன்றவற்றில் சீராய்வு அதிகார வரம்பின் அளவு, அத்தகைய அதிகார வரம்பு சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறையின்படி மற்றும் நீதியின் நன்கு வரையறுக்கப்பட்ட கொள்கைகளின்படி செயல்பட வைப்பதற்காக சட்டத்தால் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.

(வலியுறுத்தப்பட்டது)

6.4. ***ஹிந்துஸ்தான் பெட்ரோலியம் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட் எதிராக தில்பஹர் சிங் (2014) 9 SCC 78.*** என்ற வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பையும் குறிப்பிட வேண்டும் .

"...கருத்துரீதியாக, சீராய்வு அதிகார வரம்பு மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பில் ஒரு பகுதியாகும், ஆனால் அது நேர்மாறாக

இல்லை. மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு மற்றும் சீராய்வு அதிகார வரம்பு இரண்டும் சட்டங்களின் படைப்புயிராகும். நடைமுறையில் எந்த தரப்பினருக்கும் மேல்முறையீடு அல்லது சீராய்வு செய்வதற்கான உள்ளார்ந்த உரிமை இல்லை. மேல்முறையீடு என்பது வழக்கு அல்லது அசல் நடவடிக்கையின் தொடர்ச்சியாகும். மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தின் அதிகாரம் விசாரணை நீதிமன்றத்துடன் இணைந்த விரிவான தன்மையானது. சாதாரணமாக, மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு என்பது பொருண்மைகள் மற்றும் சட்டத்தின் மீதான மறுகேட்பை உள்ளடக்கியது ஆனால் அத்தகைய அதிகார வரம்பு மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பிற்கு வழங்கும் சட்டத்தால் வரையறுக்கப்படலாம். மறுபுறம், சீராய்வு அதிகார வரம்பு, மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பின் ஒரு பகுதியாகும், ஆனால் சாதாரணமாக அதை ஒரு முழுமையான மேல்முறையீட்டுடன் ஒப்பிட முடியாது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், சீராய்வு என்பது வழக்கின் தொடர்ச்சி அல்லது அசல் நடவடிக்கை அல்ல. சீராய்வு நீதிமன்றத்தின் உதவியை சீராய்வு தரப்பில் கோரும்போது, அது சட்டத்தில் வழங்கப்பட்டுள்ள அனுமதிக்கப்பட்ட அளவுருக்களுக்குள் தலையிடலாம்.

(வலியுறுத்தப்பட்டது)

6.5. பொதுவாக, கீழே உள்ள மன்றங்களின் முடிவெடுக்கும் செயல்பாட்டில் சட்டவிரோதம், பகுத்தறிவின்மை அல்லது முறையற்ற தன்மை கண்டறியப்பட்டால் மட்டுமே சீராய்வு அதிகாரம் பயன்படுத்தப்படும்.

7. தேசிய ஆணையம் பிரிவு 21(ஆ)–இன் கீழ் க்கு வழங்கப்பட்டுள்ள சீராய்வு அதிகார வரம்பு. மாநில ஆணையத்தின் முன் நிலுவையில் உள்ள அல்லது 'நுகர்வோர் தகராறு' தொடர்பானது.

7.1. நுகர்வோர் தகராறு, தற்போதைய வழக்கில், 19.09.2012 தேதியிட்ட தீர்ப்பு மற்றும் ஆணையின்படி இந்த நீதிமன்றத்தால் ஏற்கனவே தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. இந்த நீதிமன்றம் வழங்கிய இறுதி ஆணையை நிறைவேற்றியதில் இருந்து இரண்டாவது சுற்று வழக்கு வெளிப்பட்டது.

7.2 1986–ம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 25, மாவட்ட மன்றம், மாநில ஆணையம் அல்லது தேசிய ஆணையத்தால் இயற்றப்படும் ஆணைகளை நிறைவேற்றுவது குறித்து கூறுகிறது.

பிரிவு 25(3) கூறுவது யாதெனில்:

25. மாவட்ட மன்றம், மாநில ஆணையம் அல்லது தேசிய ஆணையத்தின் ஆணைகளை அமல்படுத்துதல்.

(3) மாவட்ட மன்றம், மாநில ஆணையம் அல்லது தேசிய ஆணையத்தின் ஆணையின்படி எந்தவொரு நபரிடமிருந்தும் எந்தத் தொகையும் நிலுவையில் இருந்தால், அந்தத் தொகைக்கு உரிமையுள்ள நபர், மாநிலத்தின் மாவட்ட மன்றத்திற்கு விண்ணப்பம் செய்யலாம். ஆணையம் அல்லது தேசிய ஆணையம், மற்றும் அத்தகைய மாவட்ட மன்றம் அல்லது மாநில ஆணையம் அல்லது தேசிய ஆணையம் மாவட்ட ஆட்சியருக்கு (எந்த பெயரில் அழைக்கப்பட்டாலும்) குறிப்பிட்ட தொகைக்கான சான்றிதழை வழங்கலாம் மற்றும் ஆட்சியர் நில வருவாய் நிலுவைத் தொகையைப் போலவே தொகையையும் வசூலிக்க வேண்டும்.

நிறைவேற்றத்திற்காக இயற்றப்படும் ஆணை, 'நுகர்வோர் தகராறில்' ஒரு உத்தரவாக இருக்காது, ஏனெனில் அது இறுதியாக மேல்முறையீட்டு மன்றத்தால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது, இது தரப்பினர்களின் உரிமைகள் மற்றும் கடமைகளை அறுதியாக தீர்மானித்துள்ளது.

7.3 நுகர்வோர் முறையீட்டை தீர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகளின் தன்மையிலிருந்து நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகளின் தன்மை

வேறுபட்டது. நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகள் தன்னாட்சியான நடவடிக்கைகளாகும். நுகர்வோர் தகராறில் இறுதி ஆணையை அமல்படுத்துவதற்கான ஆணைகளை, 'நுகர்வோர் தகராறில்' பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆணைகளாகக் கருத முடியாது.

7.4 விசாரணையின் போது, மேல்முறையீட்டாளரின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர், நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகள் 'மேல்முறையீட்டின்' தொடர்ச்சி என்றும், எனவே 'நுகர்வோர் தகராறின்' தொடர்ச்சியாகக் கருதப்பட வேண்டும் என்றும் ஒரு வாதத்தை எழுப்பினார்.

இது சம்பந்தமாக ***சத்குரு கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கோ. பிரைவேட் லிமிடெட் எதிர் கிரேட்டர் பாம்பே கூட்டுறவு வங்கி லிமிடெட்***) 6 *2007 (3) எம்.எல்.ஜே 843* என்ற வழக்கில் ***பம்பாய் உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பின் அடிப்படையில் வைக்கப்பட்டது மற்றும் ரகுநாத் ஆர். ஷிங்கேட் எதிராக ஜெயந்த் கஜானன் பதக் & பலர் 2011 (6) எம்.எல்.ஜே 799***. அத்துடன் ***பாட்னா உயர்நீதிமன்றம் தி/ள் பார்ஷ்வா பிராப்பர்டீஸ் லிமிடெட் எதிர் ஏ.கே.போஸ், ஏஐஆர் 1979 பாட் 308.*** நிறைவேற்றுதல் நடைமுறைகள் வழக்கின் தொடர்ச்சியாகும் என தீர்ப்புவழங்கப்பட்டது.

7.5 மறுபுறம், ***குண்டுபள்ளி ராம சுப்பையா எதிர் குண்டுபள்ளி ராஜம்மா, ஏ.அய்.ஆர். 1988 ஆ.பி226.***ல் உள்ள ஆந்திரப் பிரதேச உயர்

நீதிமன்றத்தின் முழு அமர்வு மீது எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்–புகார்தாரர் சார்ந்துள்ளார்.

"எங்கள் பார்வையில், நிறைவேற்றுதல் நடைமுறைகள், மேல்முறையீட்டில் உள்ள நடைமுறைகள் கருதப்படும் அர்த்தத்தில் வழக்கின் தொடர்ச்சியாக கருத முடியாது."

(வலியுறுத்தப்பட்டது).

7.6 பாட்னா உயர் நீதிமன்றத்தின் முழு அமர்வு ***மசோமத் நர்மதா தேவி & ஒருவர் எதிர் நந்தன் சிங் மற்றும் ஏஜஆர். 1987 பாட்னா 33*** – இல் நிறைவேற்றுதல் நடைமுறைகளை வழக்கின் தொடர்ச்சியாகக் கருத முடியாது என்று கூறியது.

7.7. ஆந்திரப் பிரதேச உயர்நீதிமன்றம் மற்றும் பாட்னா உயர் நீதிமன்றத்தின் முழு அமர்வு எடுத்த கருத்தை நாங்கள் உறுதிப்படுத்துகிறோம். நிறைவேற்றுதல் நடைமுறைகள் ஒரு வழக்கில் நடந்தாலும், அசல் வழக்கின் தொடர்ச்சியாக கருத முடியாது. நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகள் என்பது ஆணையை நிறைவேற்றுவதற்கான தனி மற்றும் தன்னாட்சியான நடவடிக்கைகள் ஆகும். உரிமைகோரல் அல்லது தகராறின் தகுதிகளை, நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகளின் போது கருத்தில் கொள்ள முடியாது. அவை கணிசமான தகராறில் நிறைவேற்றப்பட்ட

ஆணையைச் செயல்படுத்த தீர்ப்பாணை பெற்றவரால் தொடங்கப்பட்ட தன்னாட்சியான நடவடிக்கைகளாகும்.

7.8 நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகளில் மாநில ஆணையம் மேல்முறையீடு செய்த ஆணைக்கு எதிராக சீராய்வு மனுவைத் தாக்கல் செய்ய பிரிவு 21 ன் கீழ் எந்த தீர்வும் வழங்கப்படவில்லை.

நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகளில் மாநில ஆணையம் பிறப்பித்த ஆணைக்கு எதிராக தேசிய ஆணையத்தின் முன் சீராய்வு மனுவைத் தாக்கல் செய்வதற்கு பிரிவு 21(ஆ) வகைமுறையை வழங்கவில்லை.

7.9 தற்போதைய வழக்கில், மேல்முறையீட்டாளர்– வாரியத்தால் நிறைவேற்று நடவடிக்கைகளில் மாநில ஆணையத்தின் முன் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மேல்முறையீட்டுக்கு எதிராக பிரிவு 21(ஆ) –இன் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட சீராய்வு மனுவை தேசிய ஆணையம் ஏற்றுக்கொண்டு அதிகார வரம்பில் பிழை செய்தது.

8. தேசிய ஆணையம் தவறுதலாக மறு சீராய்வு மனு பிரிவு 21(ஆ)–இன் கீழ் அனுமதித்தது. அது நிலைநிற்கத்தக்கதல்ல. மேலும், தேசிய ஆணையம் 19.11.2012 தேதியிட்ட ஆணையின்படி இந்த நீதிமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட ஆணையை மாற்றியமைத்தது,

அதில் இந்த நீதிமன்றம் வாரியத்திற்கு அசல் தொகையான ரூ.2,67,750/ –க்கு ஆண்டிற்கு 18% வட்டி செலுத்த வேண்டும் என்று ஆணையிட்டது. (ஆரம்பத்தில் வாரியத்தால் கழிக்கப்பட்ட ரூ. 3,937 தொகையும் இதில் அடங்கும்). தேசிய ஆணையம், அசல் தொகையான ரூ. 2,67,750/–க்கு சேர்த்து ரூ. 3,937–க்கு இருமுறை வட்டி வழங்கி அதன் பிறகு அதே தொகையான ரூ. 3,937–க்கு ஆண்டிற்கு 18% வட்டி வழங்கியது. அது இரட்டைக் கட்டணமாக இருக்கும்.

9. மேற்கூறிய விவாதத்தின் பார்வையில், நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகளில் இருந்து எழும் மேல்முறையீட்டில் மாநில ஆணையம் பிறப்பித்த ஆணைக்கு எதிராக சீராய்வு மனுவை நிலைநிற்கதகாததன் அடிப்படையில் தேசிய ஆணையம் பிறப்பித்த ஆணையை சரியாக நீக்கறவு செய்த டெல்லி உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை நாங்கள் உறுதிப்படுத்துகிறோம்.

அதன்படி மேல்முறையீடு தீர்க்கப்பட்டது.

மேல்முறையீடு முடித்து வைக்கப்பட்டது

பொறுப்புத் துறப்பு

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கும் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கும் உட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."